

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Eo Qvi Mittitvr In Possessionem Causa Rei Servandae. Titvlvs VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

VT LITE PENDENTE NIHIL INNO-

UTUR.

TITVLVS VIII.

CAP. I.

Si ex duobus litigantibus electus alter decedit, renunciet, vel a prosecutione causa excludatur, si lite pendente cum reliquo fuerit alius electio facta, non tenet.

Dilectus quos propter electiones diversas ecclesie patitur interdum occurrere cupientes. Scimus, ut si aliquibus apud sedem Apostolicam, vel alibi litigantibus, super electionibus de se in discordia celebratis aliquem ipsorum mori, vel suo iuri renunciare, aut a prosecutione ipsius contigerit quoquo modo excludi: ad electionem aliam (sive super electione superstitis electi pendente) nullatenus procedatur. Alias attentata contra hoc electio, ipso iure viribus non subsistat.

CAP. II.

Si beneficiarius (contra quem super beneficio litigatur) cedat, vel decedit, si alius lite pendente eum supersitit fuerit electus, non valet electio. Si vero aliquis (quorum interitus) ad defensionem litis voluit admitti, in eo statu, in quo erat causa, admittemur. Ita.

Idem.

Si iij (contra quos super dignitatibus, personatibus, vel aliis ecclesiasticis beneficiis, quos possident a litigantibus) lite pendente cedant, vel forte decedant: ne propter novos adversarios (qui malitiose interdum petitoribus fatrogantur) litigia in ecclesiarum dispendium prorogari contingat: statim, ut dignitates, personatus vel beneficia huiusmodi (donec contra superstitis lite finita fuerit) aliis nullatenus conferantur, nec ad ea eligatur quisquam, vel etiam presentetur. Quod si fecus actum fuerit, eo ipso irritum habeatur. Sane si ad defensionem ipsius litis, aliqui quorum intererit, petierint se admitti: eos in illo statu, in quo ipsam invenerint, decernimus admittebimus.

DE CONFESSIS.

TITVLVS IX.

CAP. I.

Super falso negativo per partem improbabili (si iudicis videtur) est admittenda positio. Dominicus.

Innocentius IV. in concil. Lugdunensi.

Statuimus, ut positiones negativas (quae probari non possunt nisi per confessionem adversarii) iudices admittere possint, si equitate suadente viderint expedire.

CAP. II.

Si reus iustus positivibus respondere recusat, vel si contumaciter recedit, habeatur pro confessis: secus si prius, quam se iustus esse, contumax fuerit: nam tunc procedatur contra eum ratione contra contumacem. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Si post praestitum veritatis aut calumnie iuramentum, reus vel procurator ipsius, positionibus ab adversario sibi factis interrogatus, iustusque a iudice

a Not. Phil. & Pet. de Anoh. cap. quod in beneficiis esse vera possessio, & illa est causa quare in talibus sicut possessoria, sicut in profanis. Et limitant usum textus. Arch. & Dominicus, non procedere in petitoribus decedentibus: neg. dicitur Clem. 16. si abere in eod. quia illa intelligitur, quando nullus sit pendens mortuus petitor: item limitatur recte quando sit esse inter provisionem a Papa, & eum ad quem spectat providere. Phil. hie. Fent. b vide Paul. de Cast. conf. 167. in cap. ad primam. vel. 2. & Cyn. l. 2. §. sed quia. c. de jur. cal.

Eccc

persecutus alterius possessionem non audiat, nisi probet possessionem suam. Ioan. And.

Bonifacius VIII.

Adecimas 4, quas canonici & sancti Nicolai se assignavit intra parochiam ecclesie clericis possidere aliquid, & eis per eundem clericum spoliatos fuisse, nequam debent restitui, nisi eviderent docuerint, quod eorum possessionem legitime affectu fuissent. Quia eas occupasse iniuste verisimiliter presumuntur, cum proveniant ex praedictis alienam parochiam constitutis. Si quo manifestum (nisi aliud ostendatur) eas de iure communi ad eandem ecclesiam pertinere.

DE DOLO ET CONTUMACIA.

TITVLVS VI.

CAP. I.

Contumax condemnatur in expensis: nec citatur ulterius ad suam petitionem reus, nisi iuratus de veniendi & comparandi.

Innocentius IV.

A cor qui ad terminum venie, ad quem citari adversarium fecerat, non curavit, venienti reo in expensis d, (propter hoc factis legitime) condemnatur. Ad citationem aliam minime admittendus, nisi sufficienter caveat, quod in termino fideliter obedire comparere.

CAP. II.

Reus appellatus & recedens citari ulterius non tenetur, si iuratus in causa procedat: nisi postquam appellatum renunciat. Ioan.

Bonifacius VIII.

Item quia tua interdictoria vel gravamine, quod per te facti proponit illatum, a tua presentia recedit appellatus, (cum proferri videatur hoc ipso se nolle coram te de cetero lingere) citare ad alia, quae postea in iudicio habenda incumbunt, vel etiam ad sententiam audientiam, (nisi sponte appellationi suae renunciet) non tenetur. Necideo minus (quod in eius absentia processerit) eius processus validus reputari debet.

DE EO QUI MITTITUR IN POSSESSIONEM CAUSA REI SERVANDAE.

TITVLVS VII.

CAP. VNIC.

Quando agitator de beneficio ecclesiastico, ab contumaciam reus non sit iustus in possessionem, sed ad sententiam lite non contestata procedat.

Innocentius IV.

Item si, qui (super dignitate, personatu, vel beneficio ecclesiastico obtinendis) cum aliquo litigat possidit, ob partis adversae contumaciam, causa litis servanda in ipsorum possessionem statuimus non mittimus: ne per hoc ad ea ingressus patere valeat vitio. Sed licet in hoc casu (contumacia absentiam divisa respicente presentia) etiam lite non contestata g, dignitate examinato negotio, ipsum sine debito terminetur.

a Vid. Marti. de assis. dec. 326. b vide Bald. gl. 2. fin. de proc. Fent. c al. ita: Innoc. IV. in concil. Lugdun. d vide Bald. in l. i. in c. 1. de i. s. finem litibus. de dol. & contum. Fent. e al. ita: Innoc. IV. in concil. Lugdun. f An. p. de iud. cap. ad falsum beneficiarium, nec sit coram i. g. An. p. de iud. cap. ad falsum beneficiarium, nec sit coram i. h. Ubi contra contumaciam non mittitur in possessionem, & si mora est periculis, proceditur ad defensionem.